

Nr 298.

Av herr **Mannerskantz m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

Kungl. Maj:ts proposition nr 212 angående statlig inkomstskatt m. m. är enligt vår mening behäftad med så uppenbara brister, att den bör av riksdagen avvisas och ny utredning bör begäras, medan det närmaste årets statliga beskattning provisoriskt ordnas genom den nuvarande inkomst- och förmögenhetsskattens utbyggnad med provisoriska skatteavdrag. Oavsett om riksdagen väljer ett sådant ståndpunkttagande eller går in för ett definitivt avgörande av den statliga inkomstskattens utformning, vilja vi framföra ett förslag rörande utformningen av ortsavdragen vid den statliga inkomstskatten.

Vi anse propositionens förslag om den statliga inkomstskattens beräkning med fem olikstora ortsavdrag otillfredsställande. När den statliga inkomstskatten skall ges en för de kommande åren definitiv utformning, är tiden lämplig att låta den s. k. dyrortsgraderingen av de skattefria avdragen falla.

Att det föreligger olikheter i fråga om levnadskostnadernas storlek på olika orter har genom den 1945 slutförda undersökningen fastställts. En strävan att under sådana förhållanden åstadkomma samma reallön för lika arbete kan då inriktas på endera eller bådadera: differentiering av löner och differentiering av skattefria avdrag. I nu använt system ha båda differentieringarna brukats. Detta har dock i viss mån gjort verkningarna svåra att överblicka, vilket i sin tur gjort att i populär agitationen mot dyrortsgraderingen ortsavdragens betydelse avsevärt överdrivits. Detta framgår av en uppgift i en till skatteberedningens utlåtande fogad reservation, enligt vilken ett slopande av dyrortsgraderingen av ortsavdragen blott skulle betyda en inkomstminskning på 2 milj. kr. för statskassan. Därav måste följa, att den belastning dyrortsgraderingen skulle komma att betyda för skattedragarna inte heller rör sig om någon betydelsefull summa.

Inte dess mindre anse vi dock påkallat, att den föreslagna dyrortsgraderingen av ortsavdragen slopas. Huvudsakligaste skälet är, att vi förmena, att den kompensation för olika orters skillnad i levnadskostnader är mer än

tillräcklig, då en skillnad på 16 % föreligger mellan löner i lägsta och dyraste ortsgrupp. Vi ha för vår del ansett denna skillnad vara för stor och ställt oss bakom yrkande på mindre spännvidd. Då emellertid inte riksdagen accepterat den av oss önskade mindre spännvidden, anse vi det vara så mycket mindre påkallat att ytterligare utbygga denna genom dyrortsgraderade ortsavdrag. Dessa böra nu slopas och ersättas av ett enhetligt ortsavdrag för hela riket. Därigenom skulle ett förhållande, som för landsbygdens skattedragare känts som en orättvisa, upphöra och ett obehövt irritament i vårt skatteväsen försvinna. Källskattens omhänderhavande skulle också förenklas i fråga om antalet behövliga skatttabeller.

Med stöd av vad vi här anfört vilja vi därför hemställa,

att om riksdagen beslutar ny utredning av skattefrågan, denna utredning jämväl måtte omfatta dyrortsgraderingens slopande vid beräkning av statlig inkomstskatt,
eller att om riksdagen nu fattar definitivt beslut om ny lag om statlig inkomstskatt, denna lags § 8 utformas med ett för alla orter lika ortsavdrag.

Stockholm den 10 maj 1947.

Axel Mannerskantz.

Josef Hagman.

Olof Löthner.

Torsten Isaksson.

Ivar Ekströmer.

Gunnar A. Andersson.
